

Ročník 2009

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 16

Rozeslána dne 29. května 2009

Cena Kč 29,–

O B S A H:

43. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 70/2002 Sb. m. s.

43**SDĚLENÍ**

**Ministerstva zahraničních věcí,
kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 70/2002 Sb. m. s**

Ministerstvo zahraničních věcí vyhlašuje nové znění českého překladu Trestněprávní úmluvy o korupci¹⁾, které nahrazuje český překlad Úmluvy vyhlášený pod č. 70/2002 Sb. m. s.

¹⁾ Trestněprávní úmluva o korupci, přijatá dne 27. ledna 1999 ve Štrasburku, byla vyhlášena pod č. 70/2002 Sb. m. s.

PŘEKLAD

TRESTNĚPRÁVNÍ ÚMLUVA O KORUPCI

Štrasburk, 27. 1. 1999

Preamble

Členské státy Rady Evropy a ostatní signatářské státy této Úmluvy,
uvažující, že cílem Rady Evropy je dosažení vyššího stupně jednoty mezi jejími členy,
uznávající význam podpory spolupráce s ostatními signatářskými státy této Úmluvy,
jsouce přesvědčeny o nutnosti usilovat přednostně o prosazování společných postupů zaměřených na ochranu společnosti proti korupci, včetně přijetí příslušné legislativy a preventivních opatření,
zdůrazňující, že korupce ohrožuje zákonnost, demokracii a lidská práva, podryvá dobrý způsob vlády, zásady solidnosti a sociální spravedlnosti, zkrsluje konkurenceschopnost, brzdí ekonomický rozvoj a ohrožuje stabilitu demokratických institucí a morální základy společnosti,
věříce, že účinný boj proti korupci vyžaduje intenzivní, rychlou a dobře fungující mezinárodní spolupráci v trestních věcech,
vítající poslední vývoj, který dále přispěl ke zlepšení mezinárodního pochopení a spolupráce v boji proti korupci, včetně akcí Spojených národů, Světové banky, Mezinárodního peněžního fondu, Světové obchodní organizace, Organizace amerických států, OECD a Evropské unie,
vzhledem k Akčnímu programu zaměřenému proti korupci přijatému Výborem ministrů Rady Evropy v listopadu 1996, řídící se doporučeními 19. Konference evropských ministrů spravedlnosti (Valletta, 1994),
zdůrazňující v tomto směru význam účasti nečlenských států na aktivitách Rady Evropy v boji proti korupci a oceňující jejich cenný příspěvek k realizaci Akčního programu zaměřeného proti korupci,
dovolávající se dále, že Rezoluce č. 1 přijatá evropskými ministry spravedlnosti na jejich 21. Konferenci (Praha, 1997) doporučila urychlenou realizaci Akčního programu zaměřeného proti korupci, zejména pak včasného vypracování trestněprávní úmluvy zajišťující koordinované obvinění z trestných činů korupce, zintenzívněnou spolupráci při stíhání těchto trestných činů, jakož i následné účinné mechanismy přístupné jak členským, tak i nečlenským státům na základě rovnoprávnosti,
majíce na paměti, že hlavy států a zástupci vlád v Radě Evropy rozhodli při příležitosti jejich Druhého summitu konaného ve Štrasburku ve dnech 10. a 11. října 1997, že bude nutno najít společnou odpověď na výzvu kladenou nárůstem korupce a přijmout Akční plán za účelem podpory spolupráce v boji proti korupci ve spojení s organizovaným zločinem a praním špinavých peněz, ukládají Výboru ministrů, aby inter alia zabezpečil urychlené dopracování mezinárodních právních dokumentů podle Akčního programu týkajících se boje proti korupci,
uvažující dále, že Rezoluce (97) 24 týkající se dvaceti hlavních zásad pro boj proti korupci, přijatá dne 6. listopadu 1997 Komisí ministrů na jejím 101. zasedání, zdůrazňuje nutnost urychleného dopracování mezinárodních právních dokumentů podle Akčního programu týkajících se boje s korupcí,
vzhledem k přijetí Rezoluce (98) 7 Výborem ministrů na jeho 102. zasedání dne 4. května 1998 týkající se vytvoření rozšířené dohody zakládající „Skupinu států proti korupci – GRECO“, která má za cíl zlepšit aktivity svých členů v boji proti korupci při důsledném plnění všech jejích závazků v této oblasti,
se dohodly na následujícím:

KAPITOLA I – TERMINOLOGIE

Článek 1 – Terminologie

Pro účely této Úmluvy:

- a) výraz „veřejný činitel“ je vykládán s odvoláním na definici pojmu „úředník“, „státní úředník“, „starosta“,

„ministr“ nebo „soudce“ obsaženou ve vnitrostátním právu státu, v němž tato osoba vykonává tuto funkci, přičemž jsou takto užita v trestním právu,

- b) výrazem „soudce“ uvedeným ad a) shora se rozumí státní zástupci a vykonavatelé soudcovských funkcí,
- c) v případě řízení, ve kterém vystupuje veřejný činitel jiného státu, může stát, který vede trestní stíhání, užít definici veřejného činitele pouze v rozsahu, v jakém je v souladu s jeho vnitrostátní právní úpravou,
- d) výrazem „právníká osoba“ se rozumí subjekt mající takové postavení podle vnitrostátního práva, vyjma států nebo jiných veřejných subjektů vykonávajících státní pravomoc a vyjma veřejných mezinárodních organizací.

KAPITOLA II – OPATŘENÍ, KTERÁ JE NUTNÉ UČINIT NA NÁRODNÍ ÚROVNI

Článek 2 – Podplácení tuzemských veřejných činitelů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná pro to, aby nabídka, slib nebo poskytnutí nepatřičné výhody přímo či nepřímo nějakou osobou veřejnému činiteli této smluvní strany, ať již přímo jemu nebo někomu jinému, aby jednal anebo nejednal při výkonu jeho funkce, bylo pokládáno za trestný čin podle tuzemského práva, je-li tento čin spáchán úmyslně.

Článek 3 – Přijímání úplatku tuzemskými veřejnými činiteli

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná pro to, aby přímý či nepřímý požadavek nebo přijetí neoprávněné výhody veřejného činitele smluvní strany pro sebe či pro někoho jiného, nebo přijetí nabídky či slibu takové neoprávněné výhody, aby jednal anebo nejednal při výkonu jeho funkce, bylo pokládáno za trestný čin podle tuzemského práva, je-li tento čin spáchán úmyslně.

Článek 4 – Úplatkářství členů tuzemských parlamentních shromáždění

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho osoba, která je členem tuzemského parlamentního shromáždění se zákonodárnou nebo správní pravomocí.

Článek 5 – Úplatkářství zahraničních veřejných činitelů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho veřejný činitel jiného státu.

Článek 6 – Úplatkářství členů zahraničních parlamentních shromáždění

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho osoba, která je členem jakéhokoli parlamentního shromáždění se zákonodárnou nebo správní pravomocí v jiném státě.

Článek 7 – Podplácení v soukromém sektoru

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby přímá či nepřímá nabídka, slib nebo poskytnutí nepatřičné výhody v rámci obchodní činnosti osobám, které řídí nebo pracují v jakékoli pozici v subjektech soukromého sektoru, ať již jim samotným nebo někomu jinému, aby jednaly nebo naopak nejednaly, a tím porušily své povinnosti, bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, je-li takový čin spáchán úmyslně.

Článek 8 – Přijímání úplatku v soukromém sektoru

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání osob, které řídí či pracují v jakékoli pozici v subjektech soukromého sektoru, a které přímo či nepřímo požadovaly nebo přijímaly nepatřičnou výhodu nebo příslib, ať již pro sebe nebo pro někoho jiného, nebo přijaly nabídku takové

výhody, nebo by nějakým způsobem jednaly nebo naopak nejednaly, a tím porušily své povinnosti, bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, je-li takový čin spáchán úmyslně.

Článek 9 – Úplatkářství veřejných činitelů mezinárodních organizací

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho kterýkoli funkcionář nebo jiný smluvní zaměstnanec ve smyslu statutu úředníků kterékoli mezinárodní nebo nadnárodní organizace nebo orgánu, jejíž je smluvní strana členem, a jakákoliv jiná osoba, ať již vyslaná k takovéto organizaci, či nikoliv, zastávající funkce odpovídající funkcím vykonávaným těmito funkcionáři nebo úředníky.

Článek 10 – Úplatkářství členů mezinárodních parlamentních shromáždění

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedené v článku 4 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho členové parlamentních shromáždění mezinárodních nebo nadnárodních organizací, jichž je smluvní strana členem.

Článek 11 – Úplatkářství soudců a úředníků mezinárodních soudních orgánů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedená v člancích 2 a 3 byla pokládána za trestný čin podle vnitrostátního trestního práva, dopustí-li se ho soudce nebo soudní úředník mezinárodního soudu, jehož soudní pravomoc je přijata smluvní stranou.

Článek 12 – Nepřímé úplatkářství

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jakýkoliv přímo či nepřímo daný příslib, nabídka nebo poskytnutí nepatřičné výhody komukoliv, kdo prohlašuje či potvrzuje, že je schopen mít nepatřičný vliv na rozhodovací pravomoc osoby uvedené v člancích 2, 4 až 6 a 9 až 11, ať již taková nepatřičná výhoda je pro něho samotného nebo pro někoho jiného, jakož i požadavek nebo přijetí nabídky nebo příslibu takové výhody za účelem tohoto ovlivnění, bez ohledu na to, zda ovlivnění bylo vykonáno nebo, zda předpokládaný vliv způsobil nebo nezpůsobil zamýšlený výsledek, bylo pokládáno podle vnitrostátního práva za trestný čin, je-li takový čin spáchán úmyslně.

Článek 13 – Praní špinavých peněz získaných korupčními trestnými činy

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby jednání uvedené v odstavcích 1 a 2 článku 6 Úmluvy Rady Evropy o prání, vyhledávání a konfiskaci výnosů ze zločinu (číslo ETS 141) za podmínek v nich uvedených, jestliže predikovaný trestný čin je jedním z trestných činů podle článků 2 až 12 této Úmluvy v rozsahu, ve kterém tato smluvní strana neučinila výhradu nebo prohlášení s ohledem na tyto trestné činy nebo nepovažuje takové činy za závažné pro účel související s její legislativou týkající se prání špinavých peněz, bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva.

Článek 14 – Trestné činy páchané v souvislosti s účetnictvím

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby za činy podléhající trestním nebo jiným sankcím podle vnitrostátního práva byly pokládány následující úmyslně spáchané činy nebo opomenutí při páchání, zatajení nebo zamlčení trestných činů zmíněných v člancích 2 až 12 v rozsahu, ve kterém smluvní strana neučinila výhradu nebo prohlášení:

- a) vystavení nebo použití faktury nebo jiného účetního dokladu nebo záznamu obsahujícího mylnou nebo neúplnou informaci,
- b) nezákonné opomenutí provést záznam platby.

Článek 15 – Spoluúčast

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nutná pro to, aby pomoc či navádění ke spáchání trestných činů uváděných v této Úmluvě byla pokládána za trestný čin podle vnitrostátního práva.

Článek 16 – Imunita

Ustanovení této Úmluvy nejsou na újmu ustanovením jakékoliv smlouvy, protokolu nebo statutu, jakož i na újmu textům, kterými jsou uplatňovány, ve vztahu k odnětí imunity.

Článek 17 – Soudní pravomoc

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby byla stanovena její soudní pravomoc týkající se trestných činů uvedených v článcích 2 až 14 této Úmluvy, jestliže:

- a) trestný čin je spáchán zcela nebo zčásti na jejím území,
- b) pachatel je jejím státním příslušníkem, jejím veřejným činitelem nebo členem tuzemského veřejného shromáždění,
- c) trestný čin se týká jejího veřejného činitele nebo člena tuzemského veřejného shromáždění anebo osoby uvedené v článcích 9 až 11, která je zároveň jejím státním příslušníkem.

2. Každý stát může v době podpisu nebo při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že si vyhrazuje právo neužít nebo užít pouze ve zvláštních případech nebo podmínkách pravidla o soudní pravomoci stanovená v odstavcích 1b) a c) tohoto článku nebo některé jejich části.

3. Jestliže smluvní strana využila možnost výhrady upravené v odstavci 2 tohoto článku, přijme taková opatření, která jsou nutná k tomu, aby byla upravena soudní pravomoc týkající se trestných činů uváděných v této Úmluvě, a to v případech, kdy údajný pachatel se nachází na jejím území a jestliže jej nevydá jiné smluvní straně výslovně z důvodu jeho státní příslušnosti po podání žádosti o jeho vydání.

4. Tato Úmluva nevylučuje trestněprávní pravomoc vykonávanou smluvní stranou v souladu s jejím vnitrostátním právem.

Článek 18 – Odpovědnost právnických osob

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno, že právnickým osobám bude stanovena odpovědnost za trestné činy týkající se podplácení, nepřímého úplatkářství a praní špinavých peněz uváděných v této Úmluvě, které byly spáchány v její prospěch fyzickou osobou jednající buď individuálně nebo jako člen orgánu právnické osoby a mající vedoucí postavení v rámci tohoto subjektu, které je založeno na:

- oprávnění zastupovat právnickou osobu, nebo
- oprávnění vydávat rozhodnutí jménem právnické osoby, nebo
- oprávnění vykonávat kontrolní činnost v rámci právnické osoby,

jakož i v takovém případě, kdy taková fyzická osoba je spolupachatelem nebo podněcovatelem shora uvedených trestných činů.

2. Kromě již zmíněných případů v odstavci 1 učiní každá smluvní strana nezbytná opatření k tomu, aby mohla být uplatněna odpovědnost právnické osoby v případě, kdy absence dohledu nebo kontroly fyzické osoby uvedené v odstavci 1 umožnila spáchání trestných činů uvedených v odstavci 1 ve prospěch této právnické osoby osobou fyzickou, která je jí podřízena.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní řízení proti fyzickým osobám, které jsou pachateli, podněcovateli nebo spolupachateli trestných činů uvedených v odstavci 1.

Článek 19 – Sankce a opatření

1. Vzhledem k závažnosti trestných činů stanovených v této Úmluvě zajistí každá smluvní strana, s ohledem na trestné činy uváděné v článcích 2 až 14, účinné, přiměřené a odrazující sankce a opatření, včetně trestů zahrnujících odnětí svobody, které mohou vést k vydání, jestliže byly spáchány fyzickými osobami.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby v případě odpovědnosti stanovené na základě článku 18 odst. 1 a 2 mohly být právnickým osobám ukládány účinné, přiměřené a odrazující trestní nebo netrestní sankce, včetně peněžitých trestů.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby bylo umožněno konfiskovat nebo jinak postihnout prostředky a výnosy z trestných činů uváděných v této Úmluvě nebo majetek, jehož hodnota odpovídá těmto výnosům.

Článek 20 – Zvláštní orgány

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, aby bylo zajištěno, že určité osoby nebo orgány budou specializovány pro boj s korupcí. Budou mít potřebnou nezávislost v souladu se základními zásadami právního systému smluvní strany tak, aby byly schopny vykonávat svoje funkce účinně a oproštěny od nepřipustného tlaku. Smluvní strana zajistí, aby personál těchto orgánů byl odpovídajícím způsobem vyškolen a aby pro jeho úkoly byly zajištěny příslušné finanční zdroje.

Článek 21 – Spolupráce s národními orgány a mezi nimi

Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nutná k tomu, aby bylo zajištěno, že veřejné orgány, jakož i veřejní činitelé budou v souladu s vnitrostátním právem spolupracovat s těmi orgány, které odpovídají za vyšetřování a stíhání trestných činů, tím, že budou:

- a) z vlastní iniciativy tyto posledně jmenované orgány informovat, jestliže k tomu existují oprávněné důvody, že byl spáchán některý z trestných činů uvedených v článcích 2 až 14, nebo
- b) poskytovat veškeré nezbytné informace na žádost těchto posledně jmenovaných orgánů.

Článek 22 – Ochrana spolupracovníků justice a svědků

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nutná k zajištění účinné a přiměřené ochrany pro:

- a) ty, kteří oznamují trestné činy uvedené v článcích 2 až 14, nebo ty, kteří jinak spolupracují s orgány činnými v trestním řízení,
- b) svědky, kteří poskytují svědectví týkající se těchto trestných činů.

Článek 23 – Opatření usnadňující shromažďování důkazů a zajištění výnosů

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření včetně těch, která umožní použití zvláštních operativně pátracích prostředků v souladu s vnitrostátním právem, které umožní shromažďovat důkazy o trestných činech uvedených v článcích 2 až 14 této Úmluvy, a které umožní identifikovat, vyhledat, zajistit a zabavit prostředky a výnosy z korupční činnosti nebo majetek, jehož hodnota odpovídá těmto výnosům, které spadají do opatření stanovených v souladu s odstavcem 3 článku 19 této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby soudům nebo jiným příslušným orgánům byla udělena pravomoc přikázat, aby bankovní, finanční nebo obchodní záznamy byly dány k dispozici nebo aby byly zajištěny za účelem realizace opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Bankovní tajemství se nesmí stát překážkou pro realizaci opatření upravených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

KAPITOLA III – KONTROLA IMPLEMENTACE

Článek 24 – Kontrola

Skupina států proti korupci (GRECO) bude kontrolovat uplatňování této Úmluvy smluvními stranami.

KAPITOLA IV – MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 25 – Hlavní zásady a opatření týkající se mezinárodní spolupráce

1. Smluvní strany budou uskutečňovat vzájemnou spolupráci na základě ustanovení příslušných mezinárod-

ních smluv o mezinárodní spolupráci v trestních věcech nebo v rámci ujednání dohodnutých na základě jednotné nebo reciproční legislativy v souladu s jejich vnitrostátním právem, a to pokud možno v nejširším měřítku pro účely vyšetřování a řízení týkajících se trestných činů uvedených v této Úmluvě.

2. Jestliže žádný mezinárodní nástroj nebo dohoda, jež jsou zmíněné v odstavci 1 výše, není mezi smluvními stranami v platnosti, užijí se ustanovení článků 26 až 31 této kapitoly.

3. Články 26 až 31 této kapitoly se též použijí v případě, jsou-li příznivější než ustanovení mezinárodních smluv nebo dohod uvedených v odstavci 1.

Článek 26 – Vzájemná právní pomoc

1. Smluvní strany si budou navzájem poskytovat co možná nejširší vzájemnou právní pomoc rychlým vyřizováním žádostí o pomoc od orgánů majících v souladu s vnitrostátním právem pravomoc vyšetřovat nebo trestně stíhat trestné činy uvedené v této Úmluvě.

2. Vzájemná právní pomoc podle odstavce 1 tohoto článku může být odmítnuta, jestliže se dožádaná smluvní strana domnívá, že by vyhovění požadavku bylo v rozporu s jejími základními zájmy, narušovalo státní suverenitu, bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.

3. Smluvní strany nebudou uplatňovat bankovní tajemství jako důvod k odmítnutí spolupráce podle této kapitoly. Pokud to její vnitrostátní právo vyžaduje, může smluvní strana požadovat, aby žádost o spolupráci, která by zahrnovala odtajnění bankovních údajů, byla povolena buď soudcem nebo jiným justičním orgánem, včetně státních zástupců, působí-li tyto orgány ve vztahu k trestným činům.

Článek 27 – Vydávání

1. Trestné činy citované v této Úmluvě jsou považovány za zahrnuté ve všech platných smlouvách o vydávání sjednaných mezi stranami jako trestné činy podléhající vydání. Strany se zavazují, že tyto trestné činy zahrnou jako trestné činy podléhající vydání do smluv, které mezi sebou budou uzavírat.

2. Jestliže smluvní strana podmiňuje vydání existencí smlouvy a obdrží žádost o vydání od jiné smluvní strany, se kterou smlouvu o vydání neuzavřela, může tuto Úmluvu pokládat za právní základ pro vydání s ohledem na jakýkoliv trestný čin uvedený v této Úmluvě.

3. Smluvní strany, které nepodmiňují vydání existencí uzavřené smlouvy, budou uznávat, že trestné činy uvedené v této Úmluvě jsou trestnými činy, které podléhají vydání.

4. Vydání se řídí podmínkami stanovenými právem dožádané smluvní strany nebo smlouvami o vydání, a to i ohledně důvodů, na základě nichž dožádaná smluvní strana může vydání odmítnout.

5. Jestliže vydání pro trestný čin stanovený v této Úmluvě je odmítnuto výhradně kvůli státní příslušnosti osoby, o jejíž vydání se žádá, anebo kvůli tomu, že dožádaná strana se domnívá, že jí v tomto případě přísluší jurisdikce, pak dožádaná strana předloží případ svým kompetentním orgánům za účelem zahájení trestního stíhání, ledaže by s dožadující smluvní stranou bylo dohodnuto jinak, a o výsledku podá v řádném termínu zprávu dožadující smluvní straně.

Článek 28 – Spontánní informace

Bez újmy na vlastním vyšetřování nebo na zahájení řízení může smluvní strana bez předchozího požadavku sdělit druhé smluvní straně informace o skutečnostech, uváží-li, že odhalení těchto informací by mohlo pomoci smluvní straně přijímající informace zahájit nebo provést vyšetřování nebo řízení týkající se trestných činů uvedených v této Úmluvě, nebo by mohlo vést k podání žádosti touto stranou podle této kapitoly.

Článek 29 – Ústřední orgán

1. Smluvní strany stanoví ústřední orgán, případně několik ústředních orgánů, které budou zasílat žádosti podle této kapitoly, budou na ně odpovídat, vyřizovat je nebo zařizovat jejich vyřízení prostřednictvím orgánů, které jsou k tomu příslušné.

2. Každá smluvní strana v době podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení

nebo listiny o přístupu oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy názvy a adresy orgánů ustanovených podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 30 – Přímý styk

1. Ústřední orgány se stýkají mezi sebou přímo.
2. V naléhavých případech mohou být žádosti o právní pomoc a s tím spojená sdělení zasílány justičními orgány, včetně státních zástupců dožadující smluvní strany přímo těmže orgánům dožádané smluvní strany. V takových případech bude kopie zaslána současně ústřednímu orgánu dožádané smluvní strany prostřednictvím ústředního orgánu dožadující smluvní strany.
3. Jakýkoliv požadavek nebo korespondence podle odstavců 1 a 2 tohoto článku mohou být uskutečněny prostřednictvím Interpolu.
4. Jestliže se žádost předkládá podle odstavce 2 tohoto článku a orgán k jejímu vyřízení není příslušný, předá žádost příslušnému národnímu orgánu a přímo bude o tom dožadující smluvní stranu informovat.
5. Žádosti nebo korespondence realizované podle odstavce 2 tohoto článku, které neobsahují donucovací opatření, mohou příslušné orgány dožadující smluvní strany přímo předat příslušným orgánům dožádané smluvní strany.
6. Každá smluvní strana může v době podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu sdělit generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že z důvodů účinnosti mají být žádosti podávané podle této kapitoly adresovány jejímu ústřednímu orgánu.

Článek 31 – Informace

Dožádaná smluvní strana bude neprodleně informovat dožadující smluvní stranu o úkonech prováděných na základě žádosti podle této kapitoly, jakož i o konečném výsledku. Dožádaná smluvní strana rovněž neprodleně informuje dožadující smluvní stranu o okolnostech, které znemožňují provádění zamýšlených úkonů anebo mají za následek značné zpoždění.

KAPITOLA V – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32 – Podpis a vstup v platnost

1. K této Úmluvě může svým podpisem přistoupit každý členský stát Rady Evropy, jakož i nečlenské státy, které se zúčastnily jejího vypracování. Tyto státy vyjádří svůj souhlas se závazností Úmluvy tak, že:
 - a) podepíší Úmluvu bez výhrady týkající se ratifikace, přijetí nebo schválení, nebo
 - b) podepíší Úmluvu s podmínkou ratifikace, přijetí nebo schválení a následně ji budou ratifikovat, přijímat nebo schvalovat.
2. Ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.
3. Tato Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu, kterým 14. stát vyjádřil svůj souhlas se závazností Úmluvy v souladu s ustanoveními odstavce 1. Kterýkoliv stát, který v době ratifikace není členem Skupiny států proti korupci (GRECO), se automaticky stane členem datem, kterým Úmluva vstoupí v platnost.
4. Vzhledem k signatářskému státu, který následně vyjádří svůj souhlas se závazností Úmluvy, vstoupí tato Úmluva pro něj v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu, kdy vyjádřil svůj souhlas se závazností Úmluvy podle ustanovení odstavce 1. Kterýkoliv signatářský stát, který v době ratifikace není členem Skupiny států proti korupci (GRECO), se automaticky stane členem datem, kdy Úmluva vstoupí v platnost.

Článek 33 – Přistoupení k Úmluvě

1. Po nabytí platnosti této Úmluvy může Výbor ministrů Rady Evropy na základě konzultace se smluvními státy Úmluvy vyzvat Evropské společenství, jakož i kterýkoliv stát, který není členem Rady a neúčastnil se

vypracování Úmluvy, aby k této Úmluvě přistoupil rozhodnutím přijatým většinou zajišťovanou článkem 20d Statutu Rady Evropy a jednomyslným hlasováním představitelů smluvních států oprávněných zasedat ve Výboru ministrů.

2. Vzhledem k Evropskému společenství a vzhledem ke kterémukoliv státu přistupujícímu k Úmluvě podle odstavce 1 vstoupí tato Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy. Evropské společenství a kterýkoliv stát přistupující k této Úmluvě se automaticky stanou členy GRECO, nejsou-li členy již v době přistoupení, a to k datu, kdy Úmluva vstoupí v platnost.

Článek 34 – Územní působnost

1. Kterýkoliv stát může v době podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu stanovit území nebo více území, na která se tato Úmluva má vztahovat.

2. Kterýkoliv stát může později v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy sdělit, že rozšiřuje užití této Úmluvy na další území stanovené v prohlášení. S ohledem na toto území vstoupí tato Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí této deklarace generálním tajemníkem.

3. Prohlášení uskutečněné na základě dvou předchozích odstavců může být s ohledem na území stanovené v tomto prohlášení odvoláno oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Toto odvolání se stane účinným prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 35 – Vztah k jiným úmluvám a dohodám

1. Tato Úmluva nemá žádný vliv na práva a závazky vyplývající z mezinárodních mnohostranných úmluv týkajících se zvláštních otázek.

2. Smluvní strany této Úmluvy mohou uzavírat navzájem dvoustranné nebo mnohostranné dohody o záležitostech týkajících se této Úmluvy za účelem doplnění nebo posílení účinnosti jejich ustanovení nebo za účelem usnadnění užití v ní zakotvených zásad.

3. Jestliže dvě nebo více smluvních stran již uzavřely dohodu nebo smlouvu s ohledem na obsah, kterým se zabývá tato Úmluva, nebo jinak vyjádřily svoje vztahy vzhledem k obsahu této Úmluvy, budou oprávněny aplikovat takovou dohodu nebo smlouvu nebo souhlasně upravit tyto vztahy namísto této Úmluvy, usnadní-li se tím mezinárodní spolupráce.

Článek 36 – Prohlášení

Kterýkoliv stát může v době podpisu Úmluvy anebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit, že bude považovat za trestné činy podplácení i přijímání úplatku cizích veřejných činitelů podle článku 5, úředních činitelů mezinárodních organizací podle článku 9, nebo soudců a soudních úředníků mezinárodních soudů podle článku 11, pouze v těch případech, kdy veřejný činitel nebo soudce konal nebo nekonal, v důsledku čehož porušil své povinnosti.

Článek 37 – Výhrady

1. Kterýkoliv stát si může v době podpisu Úmluvy anebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu vyhradit právo, že jako trestný čin podle vnitrostátního práva nebude ani částečně ani v plném rozsahu hodnotit chování uvedené v článcích 4, 6 až 8, 10 a 12 nebo trestné činy přijímání úplatku definované v článku 5.

2. Kterýkoliv stát může v době podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit, že využívá výhrady upravené v odstavci 2 článku 17.

3. Kterýkoliv stát může v době podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit, že může odmítnout vzájemnou právní pomoc podle odstavce 1 článku 26, jestliže dotyčná žádost obsahuje čin, který dožádaná strana pokládá za politický.

4. Žádný stát nemůže při užití odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku vyjádřit výhrady k více než 5 uvedeným ustanovením. Žádná jiná výhrada nemůže být vznesena. Výhrady stejného charakteru vzhledem k článkům 4, 6 a 10 budou pokládány za jednu výhradu.

Článek 38 – Platnost a přezkoumání prohlášení a výhrad

1. Prohlášení uvedená v článku 36 a výhrady uvedené v článku 37 budou platit na období tří let ode dne vstoupení této Úmluvy v platnost ve vztahu k dotyčnému státu. Tato prohlášení a tyto výhrady mohou být obnoveny na stejně dlouhé období.

2. Dvanáct měsíců před uplynutím platnosti prohlášení nebo výhrady oznámí generální tajemník Rady Evropy příslušnému státu, že jejich platnost vypršela. Nejpозději tři měsíce před uplynutím platnosti oznámí dotyčný stát generálnímu tajemníkovi, že hodlá své prohlášení nebo výhradu zachovat, pozměnit nebo odvolat. Nepodá-li stát takové oznámení, generální tajemník tento stát uvědomí o tom, že jeho prohlášení nebo výhrada se automaticky prodlužují na období šesti měsíců. Jestliže příslušný stát do této lhůty neoznámí svůj úmysl zachovat nebo změnit své prohlášení nebo výhradu, tak platnost jeho prohlášení nebo výhrady zaniká.

3. Jestliže smluvní strana učiní prohlášení nebo výhradu ve smyslu článků 36 a 37, před jejich obnovením anebo na žádost organizace GRECO, poskytne důvody jejich další existence.

Článek 39 – Změny a doplňky

1. Změny a doplňky této Úmluvy může navrhnout každá smluvní strana a každý návrh bude zaslán generálním tajemníkem Rady Evropy členským státům Rady Evropy a každému nečlenskému státu, který přistoupil nebo je vyzván, aby k této Úmluvě přistoupil v souladu s ustanoveními článku 33.

2. Jakýkoliv doplněk nebo změna navržené smluvní stranou budou sděleny Evropskému výboru pro trestní problematiku, který předloží Výboru ministrů svůj názor na navrhovanou změnu nebo doplněk.

3. Výbor ministrů prozkoumá navrhované doplňky nebo změny a názor předložený Evropským výborem pro trestní problematiku a tyto doplňky nebo změny odsouhlasí po konzultaci s nečlenskými státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy.

4. Text doplňku nebo změny, který byl Výborem ministrů přijat v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, bude smluvním stranám zaslán k přijetí.

5. Doplněk nebo změna přijaté v souladu s odstavcem 3 tohoto článku vstoupí v platnost třicátým dnem poté, kdy všechny smluvní strany informovaly generálního tajemníka o jejich přijetí.

Článek 40 – Urovnání sporu

1. Evropský výbor pro trestní problematiku Rady Evropy bude průběžně informován o výkladu a užití této Úmluvy.

2. V případě sporu mezi smluvními stranami v záležitostech výkladu nebo užití této Úmluvy budou se tyto smluvní strany snažit o urovnání sporu jednáním nebo jinými smířčími prostředky dle jejich volby, které zahrnují předložení sporu Evropskému výboru pro trestní problematiku, arbitrážnímu tribunálu, jehož rozhodnutí bude pro strany závazné, nebo Mezinárodnímu soudnímu dvoru podle toho, jak se dotyčné smluvní strany dohodnou.

Článek 41 – Výpověď

1. Kterákoli smluvní strana může kdykoliv vypovědět tuto Úmluvu tím, že to oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Výpověď nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí písemného oznámení generálním tajemníkem.

Článek 42 – Informace

Generální tajemník Rady Evropy informuje členské státy Rady Evropy a státy, které k této Úmluvě přistoupily, o:

- a) každém podepsání Úmluvy,
- b) každém uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu,
- c) každém datu vstupu v platnost této Úmluvy ve smyslu článků 32 a 33,
- d) každém prohlášení nebo výhradě učiněných podle článku 36 nebo článku 37,
- e) každém jiném úkonu, úředním uvědomění nebo sdělení týkajících se této Úmluvy.

Na důkaz uvedeného níže podepsaní řádně pověřeni zástupci podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 27. ledna 1999 v anglickém a francouzském jazyce, oba texty mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy, nečlenským státům účastnícím se vypracování této Úmluvy a kterémukoliv státu, který byl vyzván k přistoupení k této Úmluvě.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 3 000,- Kč, druhá záloha činí 3 000,-Kč) – Vychází podle potřeby – Distribuce: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. Internetová prodejna: www.sbirkyzakonu.cz – Drobný prodej – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; Brno: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; Most: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Týcho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; Otrokovice: Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHA-NEC, s. r. o., třída Míru 65; Plzeň: Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; Praha 1: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a.s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; Praha 8: Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; Praha 9: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; Praha 10: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; Přerov: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Zavadišská 786; Teplice: Knihkupectví L&N, Kapelní 4; Ústí nad Labem: PNS Grosso s.r.o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; Zatec: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamacce: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.